

pisy, niezgodne z postanowieniami niniejszej ustawy, tracą moc obowiązującą.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Minister Wyznań Religijnych

i Oświecenia Publicznego: *Miklaszewski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Z. Hübner*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Janicki*

767.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 31 lipca 1924 roku

w przedmiocie bezpłatnego odstąpienia m. Puławom 33.333 mtr.² gruntu z lasu państwowego „Ruda” pod cmentarz grzebalny.

Art. 1. Upoważnia się Rząd do bezpłatnego odstąpienia m. Puławom 33.333 mtr.² gruntu z lasu Państwowego „Ruda” pod cmentarz grzebalny dla nowopowstałej parafii katolickiej w Puławach.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej poleca się Ministrowi Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Janicki*

768.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 31 lipca 1924 r.

zmieniająca niektóre postanowienia ustawy z dnia 9 lipca 1919 r. o budowie kanałów żeglownych, tudzież regulacji rzek żeglownych i spławnych.

Art. 1. Ustawa z dnia 9 lipca 1919 r. o budowie kanałów żeglownych, tudzież regulacji rzek żeglownych i spławnych (Dz. P. P. P. № 59 poz. 356) otrzymuje tytuł następujący: „o budowie kanałów żeglownych i regulacji rzek żeglownych.”

Art. 2. Art. 1 powołanej wyżej ustawy przestaje obowiązywać w dotychczasowym brzmieniu, a otrzymuje brzmienie następujące:

„Budowa dróg wodnych, a w szczególności:

- 1) regulacja rzek dla żeglugi;
- 2) budowa kanałów żeglownych i kanalizacja rzek żeglownych wraz z wszelkimi urządzeniami pomocniczymi dla żeglugi będzie przeprowadzona

bądź wyłącznie kosztem Państwa, bądź kosztem Państwa z udziałem stron interesowanych, bądź wreszcie przez przedsiębiorstwa prywatne na podstawie koncesji, udzielanej przez Ministra Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrami Skarbu, Spraw Wojskowych, Spraw Wewnętrznych, Przemysłu i Handlu, Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Reform Rolnych i Kolei Żelaznych na okres czasu nie dłuższy niż 90 lat. Przy udzielaniu koncesji należy zastrzedz między innymi warunki, zabezpieczające należyte wykonanie i prowadzenie przedsiębiorstwa.

Minister Robót Publicznych może po porozumieniu się z Ministrami Spraw Wojskowych i Spraw Wewnętrznych udzielić pozwolenia na przeprowadzenie studjów wstępnych, przy których wykonaniu stosowane będą przepisy art. 132 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 102 poz. 936). Pozwolenie takie nie daje prawa wyłączości przeprowadzenia studjów, ani prawa pierwszeństwa do uzyskania koncesji.”

Art. 3. W art. 3 powołanej na wstępie ustawy wyrazy: „i spławnych”—skreśla się.

Art. 4. Art. 7 powołanej na wstępie ustawy przestaje obowiązywać w dotychczasowym brzmieniu, a otrzymuje brzmienie następujące:

„Na rzecz budowy i urządzeń, wykonywanych w myśl niniejszej ustawy, mogą być wyłączone, względnie ograniczone własność nieruchomości i inne prawa w myśl przepisów ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 102 poz. 936) o wyłączeniu i prawach przymusowych.”

Art. 5. Po art. 7 dodaje się art. 8 i 9 następującej treści:

„Art. 8. Dla wykonania zadań, w niniejszej ustawie przewidzianych, Minister Robót Publicznych może w granicach budżetu ustanawiać i znosić w drodze rozporządzenia niespolone z władzami administracyjnymi I i II instancji specjalne urzędy techniczne.

Urzędowi takim może być przez Ministrów Robót Publicznych i Spraw Wewnętrznych przekazane w drodze rozporządzenia sprawowanie policji nad żegluga i spławem oraz inspekcja statków i innych obiektów pływających”.

„Art. 9. Moc obowiązująca ustawy z dnia 9 lipca 1919 r. o budowie kanałów żeglownych, tudzież regulacji rzek żeglownych w brzmieniu, nadanem jej niniejszą ustawą, rozciąga się na województwo śląskie z tem, że przy przeprowadzeniu studjów wstępnych i wyłączeń na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego należy stosować przepisy pruskiej ustawy o wyłączeniu z dnia 11 czerwca 1874 r. (Zbiór Pr. Pruskich str. 221), na cieszyńskiej zaś części województwa śląskiego przepisy austriackiej ustawy z dnia 18 lutego 1878 r. (Dz. Ust. P. № 30) o wyłączeniu na cele budowy i utrzymywania w ruchu kolei żelaznych.”

Art. 6. Art. 8 powołanej na wstępie ustawy otrzymuje numerację „art. 10.”

Art. 7. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Robót Publicznych w porozumieniu z interesowanymi ministrami.

Art. 8. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Kierownik Ministerstwa Robót Publicznych: *Jakimowicz*

769.

**Rozporządzenie
Prezydenta Rzeczypospolitej**

z dnia 27 sierpnia 1924 r.

o wysokości odsetek prawnych.

Na zasadzie art. 1 p. b. 5 i art. 2 ustawy z dn. 31 lipca 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i gospodarstwa społecznego (Dz. U. R. P. № 71 poz. 687) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 26 sierpnia 1924 r. stanowią co następuje:

§ 1. Wysokość odsetek prawnych (ustawowych) w stosunkach prywatno-prawnych ustala się aż do odwołania na 24% od stał. rocznie.

§ 2. Upoważnia się Ministra Skarbu do obniżania w drodze rozporządzeń stopy procentowej ustalonej w § 1 niniejszego rozporządzenia.

§ 3. 1. Przepis § 1 i 2 niniejszego rozporządzenia ma również zastosowanie w wypadkach, gdy tytuł prawny do odsetek prawnych powstał przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

2. Rozporządzenie niniejsze stosowane będzie przez sądy z urzędu bez względu na postawiony wniosek strony zainteresowanej o zasądzenie odsetek według dotychczas obowiązujących przepisów.

3. W wypadkach gdy wysokość odsetek prawnych ustalona została wyrokiem sądowym według przepisów dotychczas obowiązujących dopuszczalną jest egzekucja tych odsetek w wysokości ustalonej na mocy niniejszego rozporządzenia bez potrzeby uprzedniego uzyskiwania zmiany wyroku.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§ 5. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu i Ministrowi Sprawiedliwości.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*

Kierownik Ministerstwa Sprawiedliwości: *Siennicki*

770.

**Rozporządzenie
Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej**

z dnia 27 sierpnia 1924 r.

o zakazie wywozu zagranicę złota i srebra.

Na mocy art. 1 ust. E p. 7 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i gospodarstwa społecznego (Dz. U. R. P. № 71, poz. 687) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 26 sierpnia 1924 r., zarządzam co następuje:

§ 1. Wywóz zagranicę złota i srebra we wszelkiej postaci, jako to: w monetach, sztabach i wyrobach oraz w stanie nieprzerobionym, bez względu na to, czy kruszce te są w stanie czystym, czy też w postaci wszelkiego rodzaju stopów, — jest zakazany z niżej wyszczególnionymi wyjątkami.

§ 2. Dozwolony jest wywóz monet srebrnych do wysokości kwoty, przedstawiającej nominalnie (według równi monetarnej) równowartość 100 złotych na jedną osobę jednorazowo.

§ 3. Osoby, przekraczające granice Rzeczypospolitej Polskiej, mają prawo wywieźć ze sobą wyroby ze złota i srebra do własnego swego użytku. Rodzaj i ilość (ewentualnie maksymalną wagę) dozwolonych w myśl niniejszego paragrafu do wywozu wyrobów określi rozporządzenie Ministra Skarbu.

§ 4. Minister Skarbu może zwalniać do wywozu zagranicę generalnie poszczególne kategorie wyrobów ze złota i srebra w drodze rozporządzenia oraz sam lub przez wyznaczone władze udzielać zezwoleń na wywóz zagranicę poszczególnych przedmiotów, których wywóz zakazuje § 1 niniejszego rozporządzenia.

§ 5. Dozwolony jest wywóz wwieszonego do kraju z zagranicy złota i srebra we wszelkiej postaci, a w szczególności wyrobów oraz monet z tychże kruszców, na warunkach, które ustali rozporządzenie Ministra Skarbu.

§ 6. Winni przekroczenia postanowień niniejszego rozporządzenia oraz przepisów wydanych na jego podstawie bez względu na to, czyją własność stanowią wywożone przedmioty, ulegają:

- a) na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej, pruskiej oraz górnośląskiej części Województwa Śląskiego — karze więzienia do dwóch lat i grzywny do wysokości trzykrotnej wartości przedmiotu wywożonego lub jednej z tych kar. Z karą powyższą może być połączona konfiskata przedmiotu wywożonego;
- b) na obszarze b. dzielnicy austriackiej za występki — karze aresztu ścisłego do dwóch lat i grzywny do wysokości trzykrotnej wartości wywożonego przedmiotu lub jednej z tych kar. Z karą powyższą może być połączona konfiskata przedmiotu wywożonego.

§ 7. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu, zaś co do § 6 Ministrowi Sprawiedliwości.